

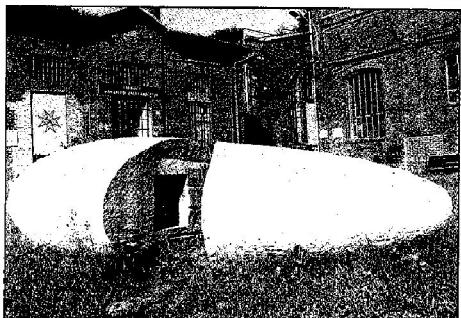
Chcete vidět, jak pracují sochaři?

Účastníci sochařského sympozia budou fárat na ČSM. Martin Kuchař se už těší.

OSTRAVA Už v pátek 15. srpna, začne 4. bienále mezinárodního sochařského sympozia Laněk 08. Nejen pro milovníky umění to bude výjimečná příležitost vidět po dobu jednoho měsíce umělce světového formátu přímo při práci. Jak říká hlavní organizátor akce, ostravský sochař Martin Kuchař, to je totiž hlavní smysl akce. „Sochař tvoří pod širým nebem a odborná i laická veřejnost je může po celou dobu sledovat,“ vysvětlil pro Horníka. „Je to cesta, jak popularizovat umění a přiblížit ho lidem.“

Kde se vůbec zrodila myšlenka uspořádat sochařské sympozium v Ostravě?

Sochařská sympozia začali po II. světové válce pořádat Němci a Rakušané. Stranou nezůstalo ani tehdejší Československo a Ostrava. Do 70. let minulého století tu pořádaly „železná“ sympozia železářny Vítkovice. V roce 2002 jsme se rozhodli navázat na tyto tradice a uspořádat sympozium na Laněku. Jako téma jsme ale zvolili kámen. Na toto první bienále přijel i jeden ze zakladatelů německo-rakouských sympozia, v té době 76letý německý sochař Erich Reischke.

Před těžní věží je dílo *Tajemství* od Gábara Miklyie (Maďarsko).

Ostravský sochař Martin Kuchař, hlavní organizátor sympozia.

Bylo to moc hezké a takové symbolické. Jsme rádi, že se za těch několik let sympozia dostala do povědomí lidí. Podporují nás kraj, města Ostrava a Havířov, obec Stonava a další. Máme příznivce mezi organizacemi a podniky.

Předpokládám, že v jejich výčtu nechybí ani těžební společnost OKD.

OKD nás zatím nepodporuje přímo, byť jsme už oslovili nově vzniklou Nadaci OKD a věříme v kladný výsledek. Mezi naše pravidelné sponzory zato patří Nadace Laněk a jedním z našich nejdůležitějších partnerů je Hornické muzeum OKD. To nám poskytuje prostory k práci a ubytování hostů a všemožně nám pomáhá. Jsme mu velmi zavázáni.

Jak vnímají areál Hornického muzea OKD zahraniční hosté?

Prostory muzea jsme si samo zřejmě nevybrali náhodou. Tento areál je opravdu mimořádný a skýtá skvělé zázemí. Industriální architektura bývalé šachty láká a vzrušuje všechny výtvarníky. Je tady bájný kopec Laněk s bohatou přírodou, kde si člověk může vyjít na procházku a trochu si odpočinout. Současně jsme jen kousek od centra Ostravy, takže není problém zajít do města, navštívit galerie či vyrazit za zábavou. Především tady ale máme klid na práci. Nikoho nerušíme, nikomu nevaří hluk a prach, každý může pracovat, jak mu to nejlíp vyhovuje – časné ráno nebo dlouho do noci. Byl jsem u

různých sochařských sympozíích v zahraničí, ale takové podmínky jen tak nenajdete.

V průběhu minulých bienále jste fárali do dolu OKD. Chystáte se pod zem i letos?

Ano. A opět to bude Dál ČSM ve Stonavě. Pro umělce, kteří ve svém působení takové možnosti nemají, je to vždy obrovský zážitek. Jsme zvyklí pracovat s kamenem, ale na povrchu, v zcela jiných podmínkách. Vidět, jak pracují s kamenem horníci tisíce metrů pod zemí, v tom horku a prachu, v tom až neskončeném prostředí, to je pro výtvarníka něco mimořádného. Stejně tak působivá je návštěva Třínečských železáren. Jsem opravdu rád, že mohou tyto věci našim hostům ukázat. Toto je náš kraj a práce horníků a hutníků k němu neodmyslitelně patří.

Vrátíme se k sympoziu. Na koho se můžeme tentokrát těšit?

Bienále se účastní vždy osm umělců, pokaždé jiných. Nejdále to k nám bude mít tentokrát Novozélandan Donald Buglass. Z Egypta dorazí významná postava světové výtvarné scény Salah Hammad, z Maďarska sochař Lugossy László. Z Polska přijede už třetí pedagog z Akademie krásných umění v Lodži Janusz Czumaczenko, z Bratislavy mladý výtvarník Radko Mačuha. České umění budou reprezentovat

pedagog z pražské FAMU Jaromír Svafíček, mezinárodně uznávaná sochařka Marie Šeborová, rovněž z Prahy, a student Fakulty umění Ostravské univerzity Jan Schnerberger.

A Martin Kuchař? Tentokrát nebudete tvořit?

Sympozium pořádá malícké občanské sdružení, v němž se angažují jen čtyři lidé. Proto jsem se tentokrát rozhodl věnovat pouze organizační práci. To je ostatně také důvod, proč se bienále koná vždy jednou za dva roky. Častěji bychom to nezvládli.

Alc fárat budete?

Fárat budu a už se na to těším. Když je to jednou za dva roky, je to fajn.

Za rozhovor poděkoval Bohuslav Krzyžanek

Rudolf J. Kaltenbach (Německo): *Smíření – kameny bez hranic.*